

Landbosager søgtes ordnede, have faaet en ny Communallov. Vi ville i enhver Sag af den Natur faae at høre af de Mænd, som have practiff Kjendskab til Forholdene, at man ikke har eller kan have fuldstændig Tillid til disse Commissioners eller Autoriteters Sammensætning. Da Sagen imidlertid er saa paatrængende nødvendig at faae ordnet, skal jeg tilføje det Hensyn, jeg ellers vilde tage til denne Mangel, og gaae ind paa Sagen, mod hvilken jeg ellers vilde have stemt. Forøvrigt kan jeg ganske slutte mig til den sidste ærede Taler med Hensyn til Udnævnelsen af Mændene og med Hensyn til Sammensætningen af Commissionen. I Enkelthederne skal jeg naturligvis ikke gaae ind, og vidtløstigt at udbrede mig over en Sag, der allerede saa fuldstændigt er debatteret i alle offentlige Blade og de Kredse, som interessere sig for den, finder jeg at være i høj Grad uforsvarligt, da Tiden kun er knap, og vi skulle see en Ende paa det.

Indenrigsministeren: Der er yttret Dnsse om ved Behandlingen af denne Sag at være fort, støttende sig paa den Erkjendelse, at de Dvæstioner, hvortil Lovudkastets enkelte §§ kunde give Anledning, naturligvis maae komme under Debat, naar vi ved den anden Behandling gaae over til de enkelte §§. Denne Betragtning er vist fuldkommen rigtig. Den anden Betragtning, som laae til Grund for den attraaede Korthed, var Dnsset om, dersom det var muligt, endnu i den nærværende Session at føre denne Sag igjennem. Hvis dette Dnsse imidlertid skal blive til Virkelighed, da er der vist en paatrængende Nødvendighed, foruden at fatte sig i Korthed, tillige at gjøre saa saa Forandringer som muligt i Loven, saaledes som den nu foresligger, for at den kan gaae igjennem ogsaa paa et andet Sted med disse Forandringer, hvilke derimod ikke vil være at antage, naar Forandringerne i høj Grad vare afvigende

fra det, som var kommet ind i Loven ved dens tidligere Behandling. Forøvrigt er det, saavidt jeg skønner, fra alle Sider blevet erkjendt, og det ligger ogsaa til Grund for, hvad jeg allerede har udtalt, at Sagen i selv er ønskelig. Den er ønskelig, fordi Hovieriet i og for sig er en fordærvelig Indretning, og den er ønskelig og navnlig ogsaa af den Grund, at der behøves en ny Lov, som kan træde istedet for Placaten af 1838 og den deri fastsatte Vederlagsmaade for Hovieriets Ophævelse. Der er kun en enkelt Rigsdagsmand, som har havt større Betænkelse ved Afsløsningen overhovedet, men det synes dog ikke, at have fundet nogen Anklang her i Salen. De Betænkelse, som forøvrigt ere blevne fremførte, knytte sig meest til de enkelte Bestemmelser i Loven, og jeg skal derfor for Tiden ikke gaae ind paa dem; kun troer jeg, at naar man vil lægge et heelt andet System ind i Loven, end det, som er bleven lagt ind deri efter Landbocommissionens Forslag, som netop gik ud paa, at der af enhver Part skulde vælges en Bødsgiftsmand, vil det blive et ganske nyt Lovarbejde, og der vil da ikke kunne være Tale om, at gennemføre det nærværende. Sagen maatte saa behandles fuldstændigt frany af, noget, som dog i flere Henseender ikke er ønsket, men jeg troer, at det vil blive nødvendigt, hvis den Anskuelse, som den ærede Rigsdagsmand fra Præsto (Schack) gjorde gjældende, skulde finde Medhold.

Rettelser.

nr. 382 Sp. 6090 L. 15 f. o. „tilbage“ læs: „tilfølg.“